

Pred vodo, 2020, akril na platnu, 100 x 150 cm

O UMETNICI: SILVA KARIM

Rodila se je leta 1960 v Beli. Gimnazijo je obiskovala v Idriji, nato je najprej končala višješolski študij likovne umetnosti na Pedagoški akademiji v Ljubljani, po uvedbi visokošolskega študija na Pedagoški fakulteti pa leta 1998 tudi tega. Leta 2006 je na isti fakulteti opravila znanstveni magisterij. Umetniško ustvarjanje je vrsto let združevala s pedagoškim delom. Poučevala je na Osnovni šoli Col, med letoma 1999 in 2002 pa je bila na Zavodu RS za šolstvo svetovalka za področje likovne umetnosti. Ob tem je vseskozi delovala kot samostojna ustvarjalka. Posveča se slikarstvu, grafiki, kiparstvu, ilustraciji in keramiki ter grafičnemu in unikatnemu oblikovanju. Za seboj ima že vrsto samostojnih in skupinskih razstav. Udeležila se je številnih likovnih kolonij in drugih delavnic doma ter na tujem, za svoje delo pa je prejela več nagrad in priznanj. Je članica Društva likovnih umetnikov Severne Primorske in Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov. Živi in ustvarja v Ajdovščini.

www.silvakarim.si | Instagram: karimka2

SILVA KARIM ZGODBE

16. tradicionalni ciklus razstav *Ars loci. Umetnost v prostoru svetega* v cerkvi Device Marije v Bovcu

Likovna razstava bo na ogled ob sredah in nedeljah med 18. in 20. uro.

Za ogled razstave izven urnika pokličite na telefon 040 396 806 (Daša) ali 031 643 147 (Zoran).

Za več informacij lahko obiščete spletno stran: <https://monika.fajfar.eu/ArsLoci/ArsLoci.html>

1: *Ihana*, 2019, akril, platno, 100 x 150 cm | 2: *Prvič na morju*, 2025, akril, platno, 100 x 140 cm
3: *3 minute čez 12*, 2022, akril na platnu, 50 x 70 cm

Oblikovanje in tisk zgibanke je omogočila Občina Bovec.
Razstavo organizira Društvo Ars Bovec s kuratorko Dašo Čopi.
Besedilo: Daša Čopi | Oblikovanje: Studio Čuk, Jasna Čuk Kolavčič
Tisk: Prezlc d.o.o. | Naklada: 150 izvodov
Tehnična pomoč pri postavitvi razstave: Zoran Kašca
Pri izvedbi razstave so pomagali:
umetnica Silva Karim ter prostovoljci in podporniki Društva Ars Bovec.
Bovec, junij 2025

Preproste reči, 2020, olje na platnu, 50 x 80 cm

7

16. TRADICIONALNI ARS LOCI. UMETNOST V PROSTORU SVETEGA

SILVA KARIM ZGODBE

LIKOVNA RAZSTAVA

CERKEV
DEVICE MARIJE
V BOVCU

5. 7. 2025 – 17. 8. 2025

Pred gozdom, 2025, akril na platnu, 60 x 80 cm, detajl

SILVA KARIM: ZGODBE

Tradicionalni ciklus razstav *Ars loci. Umetnost v prostoru svetega*, ki ga z Društvom Ars Bovec vsako leto pripravimo v cerkvi Device Marije v Bovcu, na letošnji, že 16. izvedbi, gosti vsestransko umetnico Silvo Karim. Silva Karim je ustvarjalka, ki svojo umetniško govorico razvija na presečišču različnih izraznih medijev – predvsem slikarstva, ilustracije, kiparstva in keramike. Njeno delo, ne glede na izbrano tehniko, prepleta osebno izkušnjo, spomin, naravo in vsakdanje predmete, ki pod čopičem dobijo skoraj meditativno simbolno moč. Vse njene izrazne poti nosijo enoten vizualni in duhovni podpis, ki se izraža z umirjeno barvno paletto, poglobljanjem v pomen detajla in občutljivim odnosom do materialnosti, vse skupaj pa zaokrožuje s svojo osebno noto in osebno zgodbo.

V ustvarjanju Silve Karim ima posebno mesto ilustracija, saj je v njej odkrila užitek risanja realističnega, kar je začela prenašati tudi v slikarsko prakso, kjer pa je risba še vedno zelo pomemben del umetnine. Prehod k večji realističnosti ni pomenil popolnega obrata v slogu, temveč bolj poskusno poglobitev v drugačen način slikanja, kar ji je omogočilo drugačno izražanje motivov. Umetničino delo je intimna zgodba, stkana iz osebnih predmetov in podob, ki nosijo v sebi več kot zgolj vizualno funkcijo. Podobe so nosilke preteklosti, spomina, simbolnih povezav z družino in okoljem. Njene slike pogosto prikazujejo elemente vsakdanjega sveta, kot so plastičen stol, kavbojke, kartonasta škatla, košček lanenega platna, kruh, svitek in haljica. Na prvi pogled čisto vsakdanji predmeti v njeni interpretaciji pridobijo estetsko in čustveno moč.

Zanimivo ji je naslikati na primer plastični stol ali staro škatlo, umetnica namreč pravi, da je lepe stvari, lepe predmete lahko slikati, saj so lepi že na zunaj, naslikati »nelep« predmet in ustvariti likovno delo, ki je zanimivo, globoko izpovedno ter hkrati tudi estetsko, pa je likovni dar Silve Karim. Plastični stol simbolizira sodobni svet, kartonasta škatla, ki se večkrat pojavlja v njenih delih, pa je nekoč hranila osebne predmete nje in njenega moža.

Umetnica se na današnji svet odziva kritično, a vendar umirjeno in premišljeno. Veliko ji pomeni narava, ki je dandanes pod mnogimi preizkušnjami človeškega pohlepa, uničevanja in brezbrčnosti. Umetnica izhaja iz kmečkega okolja, iz majhne vasi Bela pri Ajdovščini, kjer je preživela zgodnje otroštvo, obdano z gozdovi, naravo, delom in tišino. Ta izkušnja se je vanjo in v njeno slikarsko govorico globoko vtisnila v obliki senenih kopic, ptičev, dreves, gnezd in drugih predmetov, ki se vedno znova vračajo kot arhetipi preteklosti, naslikani s spoštovanjem, čudenjem in kontemplacijo. Silva Karim se v veliki meri naslanja na svoje otroštvo in poreklo, slikarstvo pa je medij, preko katerega izraža ljubezen do svoje družine. Z nostalgijo naslika belo haljico svoje hčerke, leseni tram, s katerim se spomni svojega očeta, ki je bil tesar, iz domačega lanu izdelan beli prt babice Viktorije ter črno čipkasto ruto »za k maši« in naglavni svitek babice Ithane. Ti predmeti niso zgolj fragmenti iz osebne zgodovine, temveč postanejo nosilci povezav, mostovi med živim in odsotnim. Njena umetnost tako ni le vizualna praksa, temveč ritual spominjanja in ohranjanja vezi s preteklostjo ter z osebami, ki so preminule. V centru zanimanja Silve Karim se poleg predmetov znajdejo tudi osebe. Portreti so sicer redkejši, a zelo izpovedni. Nekatere osebe so upodobljene frontalno – kot na primer babica Ihana – lahko pa se odvrčajo od gledalca, kot pri njenem celopostavnem avtoportretu na sliki »Pred vodo«, kjer umetnica prepleta dlani in se ozira daleč proti obzorju odprtega morja. Umetnica je bila zasanjan otrok, v domači vasi

med visokimi hribi si je želela videti sončni zahod, zato so krajine, v katere umešča predmete in osebe, preproste, abstrahirane, pogosto imaginarne, a zelo široke, pogosto neomejene, kot daljave, ki jih nekoč ni mogla videti.

Njena dela izkazujejo izrazito dvojnost – kontrast med izredno realističnimi podobami, polnih detajlov, ter pokrajino, ozadjem, ki je večinoma stilizirano, pogosto zreducirano na čiste likovne forme. Pokrajina pogosto vsebuje elemente, ki namigujejo na prisotnost človeka s stiliziranimi hišicami, gorami, soncem, polji, grabljami, ... Večje površine dodatno razgiba s črticami, točkami, krogci in drugimi simboli, ki jih razporedi po površini, kot bi želela s tem prikazati notranje življenje naslikanega prostora. Zunanja mirnost skriva notranjo igrivost in nežno živost, ki zahteva pozoren pogled. Zanimiv je prav ta preplet vsakdanjega in transcendentalnega ter njena sposobnost, da z vizualno umirjenostjo in premišljeno uporabo prostora ustvari občutek tišine, spoštovanja, skoraj svetosti – ne s patetiko, temveč z globoko iskrenostjo. Umetnica nikoli ne slika iz zunanje nuje, temveč iz notranjega vzgiba – tisto, kar jo nagovori, to ponotranji in izrazi na svoj edinstven način. Umetnost Silve Karim je preplet mnogih zgodb njenega življenja, ki izžarevajo nežno poetičnost in simbolno bogastvo. Njena barvna paleta je izrazito zemeljska, mehka, zadržana, gre za barve zemlje, kamna, lesa, sena ter naravnih tkanin. Tudi barva doda svoj kamenček k mozaiku celote, ki na gledalca učinkuje izrazito domače, pomirjujoče, uravnoteženo, prizemljeno, a hkrati sanjsko, domače, toplo, enostavno ... lepo. Umetnost je za Silvo Karim vsakodnevna izkušnja – ni zgolj dejavnost, temveč dihanje, spominjanje, ljubezen; umetnost živi z njo, ona pa živi umetnost.

Daša Čopi